

Sygn. akt III CSK 342/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa T. T.
przeciwko P. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać z rażącego zaniżenia przez Sąd Apelacyjny należnego jej zadośćuczynienia i braku właściwego uzasadnienia obniżenia tej kwoty przez Sąd Apelacyjny. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Lektura uzasadnienia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego zastosowania prawa. Oceniając wysokość należnego zadośćuczynienia, sąd ma szeroki zakres władzy dyskrecyjnej i ma obowiązek uwzględnienia wielu okoliczności. W okolicznościach tej sprawy zasądzzonego zadośćuczynienia nie można uznać za rażąco zaniżone. Kwestia wysokości należnego zadośćuczynienia mogłaby co najwyżej stanowić podstawę kasacyjną, ale nie świadczy o oczywistej zasadności skargi. W niniejszej sprawie złożono odpowiedź na skargę kasacyjną, która jednak została zwrócona i nie wywołuje skutków prawnych – nie ma zatem wniosku o zasądzenie kosztów postępowania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.